

การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติ ยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ
ACTIVE Reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ*

*The Development of Instructional Model for Thai Language
Reading Comprehension for Students of Yunnan University
of Nationalities Based on ACTIVE Reading Theory and
Cooperative Learning Principles*

Yang Lizhou**

ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์***

ดร.สุนทร บำเรอราช****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมและศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยพัฒนารูปแบบการสอนจากข้อมูลพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การพัฒนาแบบการสอน หลักสูตรภาษาไทย แนวการสอนแบบ ACTIVE Reading ทฤษฎีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประชากรได้แก่นักศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน จำนวน 62 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบการสอน ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม และศึกษาเจตคติที่มีต่อรูปแบบการสอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติยูนนานตามแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบได้แก่ หลักการ

*คณาจารย์นิพนธ์การศึกษา คณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษา คณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยมีดัชนีการประเมินคุณภาพรูปแบบการสอน โดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก ($\bar{x} = 3.79$ $SD = 0.36$)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนตามการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.11$ $SD = 0.46$)

Abstract

The purposes of this research were: to develop an instructional model for Thai language reading comprehension for students at Yunnan University of Nationalities; to compare the achievements between an experimental group who studied with the model and a control group; to study attitude of the students in the experimental group concerning the instructional model. The instructional model for Thai language reading comprehension was constructed by the analysis of the related documents and research findings that consisted of the theory of development instructional model, Thai language curriculum, ACTIVE Reading theory, theory of teaching Thai language as a second language, and cooperative learning principles. The subjects of this research were 62 students at the faculty of Southeast Asian and South Asian Languages and Culture, Yunnan University of Nationalities in the first semester of the academic year 2011. The research instruments consisted of 1) lesson plans through the developed model 2) Thai language reading comprehension measurement form 3) The attitude inventory toward the instructional model. The research procedure was divided into 2 phases which were 1) the development of instructional model 2) the implementation of the instructional model.

The findings of this research were as follows:

1. The instructional model for Thai language reading comprehension for students of Yunnan University of Nationalities based on ACTIVE Reading theory and cooperative learning principles was developed, it consisted of five major components: principles, objectives, contents, instructional processes, and evaluation with the degree of highly appropriate with the mean and standard deviation of 3.79 and 0.36 respectively.

2. The average scores of Thai language reading comprehension after learning through the developed model was higher than control group at .01 level of significance.

3. The attitude toward the instructional model of students was at the highly agree level at the mean and standard deviation of 4.11 and 0.46 respectively.

คำสำคัญ : รูปแบบการสอน/การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ/แนวการสอนแบบ ACTIVE Reading/หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพกันได้อย่างรวดเร็วโดยมีภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเชื่อมโยง ซึ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสามารถช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ดังกรณีความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย กล่าวคือประเทศจีนกับประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันยาวนานตั้งแต่การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อปี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศได้พัฒนาไปด้วยดีและอย่างมั่นคงโดยตลอด (สื่อ กว้างเชิง, 2553) และเป็นความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบ มีทั้งในเรื่องราชวงศ์กับผู้นำจีน ทางด้านวัฒนธรรม การศึกษา การลงทุน การท่องเที่ยว การค้าครอบคลุมในทุกด้าน (กษิต ภิรมย์, 2553) ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยนั้น ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาราชการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมประเทศไทยได้แสดงบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงทั้งสองประเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การปรึกษาหารือ การเจรจาและการทำความเข้าใจสำหรับประเทศทั้งสอง ดังนั้น ประเทศจีนจึงให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมากซึ่งต้องการให้บุคลากรในประเทศมีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและเหมาะสม โดยเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง ๔ ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้น มักจะให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านเป็นอย่างมาก เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านอื่น ขณะเดียวกัน การอ่านคือพลังของการเรียนรู้ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างไม่รู้จัก และนำผู้เรียนไปสู่โลกใหม่ที่จะช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ปรากฏอยู่รอบตัวในสังคมใหม่ที่เขาเรียนภาษาเขียนของเจ้าของภาษา และนำไปสู่การเข้าใจความคิด วัฒนธรรม

สังคม เศรษฐกิจและการเมืองของเจ้าของภาษา (สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์, 2548, หน้า 233)

จากการสำรวจเอกสารการประเมินผลการศึกษาแต่ละปีของภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ และผู้สอนยังใช้วิธีการสอนอ่านแบบการแปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งเป็นการสอนแบบเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางโดยไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติยูนนานเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน

จากการศึกษาพบว่า แนวการสอนแบบ ACTIVE Reading เป็นแนวการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การสอนภาษาต่างประเทศ และประสบการณ์ตรงของตนเองในการสอนการอ่านโดย แอนเดอร์เซน (Neil J. Anderson) ซึ่งเป็นนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงทางด้านการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้แล้ว แนวการสอนแบบ ACTIVE Reading ซึ่งประกอบด้วย 8 กลยุทธ์นั้น (กลยุทธ์ที่ 1 การกระตุ้นความรู้เดิม กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างเสริมความรู้ทางด้านคำศัพท์ กลยุทธ์ที่ 3 การสอนเทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาความเร็วในการอ่าน กลยุทธ์ที่ 5 การตรวจสอบการใช้กลวิธีการอ่าน กลยุทธ์ที่ 7 การสร้างแรงจูงใจ กลยุทธ์ที่ 8 การวางแผนการจัดการเรียนการสอนและเลือกวัสดุ การอ่านที่เหมาะสม) ยังมีความสอดคล้องกับทฤษฎี การสอนอ่านภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศหลายประการ กล่าวคือ ในการสอนอ่านภาษาไทยต้องคัดเลือกบทอ่านบทเรียนที่น่าสนใจ ก่อนเริ่มการอ่านควรมีการพูดคุย แนะนำ ชักถามเกี่ยวกับหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

ในด้านคำศัพท์นั้น ควรให้ความหมายแบบพจนานุกรมไทย (สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์, 2548, หน้า 257-260) ขณะเดียวกัน นักการศึกษาทางด้านการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศยังให้ความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง สนุกสนาน ไม่เครียด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน และแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบด้วย และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือก็สอดคล้องกับแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading ด้วย กล่าวคือ การให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับหัวข้อก่อนที่จะเริ่มดำเนินการอ่านนั้น จะทำให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิมได้มากกว่า (Anderson, 1999, p.14) ในกระบวนการเรียนรู้และการตรวจสอบการใช้กลวิธีการอ่านนั้น ผู้เรียนบางคนอาจเลือกใช้กลวิธีการอ่านที่ไม่เหมาะสม แต่เมื่อนำมาอธิบายให้เพื่อนฟังก็พบว่า มีข้อผิดพลาด โดยไม่ต้องมีผู้สอนแนะนำ (Anderson, 1999, p.53) ขณะเดียวกัน การให้ผู้เรียนอธิบายกระบวนการคิดของตนในด้านการใช้กลวิธีการอ่านต่าง ๆ เป็นเทคนิควิธีที่ดีในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและเพิ่มเติมความเข้าใจด้วย ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้กลวิธีการอ่านที่ได้เรียนรู้ (Chamot & O' Malley, 1994, p.11 อ้างถึงใน Anderson, 1999, p.53) ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำมาบูรณาการกับแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาตินาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยชนชาตินาน จำนวน 62 คน

2. ระยะเวลาการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้งต่อกลุ่ม ครั้งละ 2 ชั่วโมง โดยสอนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง โดยทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ มี 2 ตัว คือ

3.1.1 รูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ตามแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1.2 การสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม มี 2 ตัว คือ

3.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

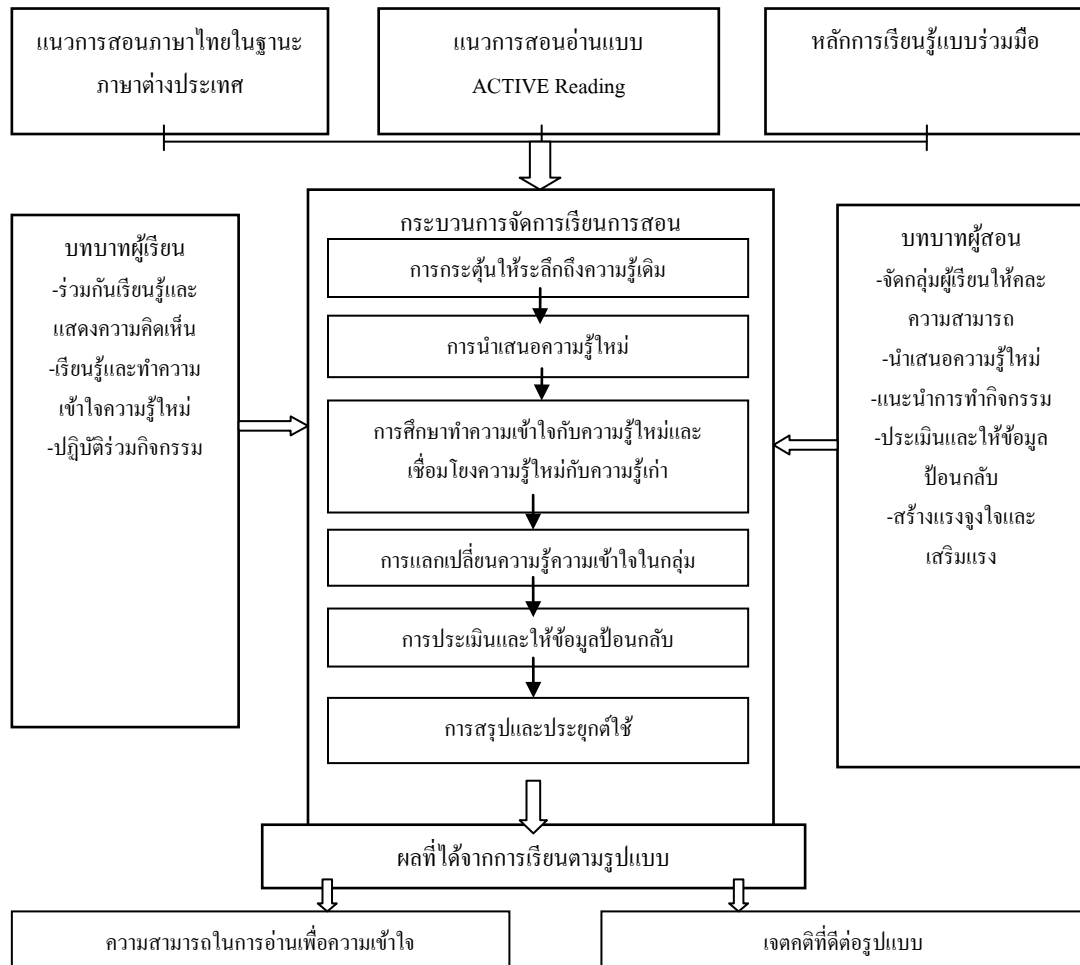
3.2.2 เจตคติที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

การดำเนินการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการสอน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาตินานตามแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยมีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

2. ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอน

การทดลองใช้รูปแบบการสอน ใช้การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental) แบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้สุ่มและมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Nonequivalent-Groups Design)

3. เครื่องมือและเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แผนการสอนตามรูปแบบการสอน จำนวน 10 แผน ซึ่งมีผลการประเมินคุณภาพ

แผนการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก ($\bar{x} = 3.90$ SD = 0.18)

3.2 แผนการสอนตามการสอนแบบปกติ จำนวน 10 แผน ซึ่งมีผลการประเมินคุณภาพแผนการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก ($\bar{x} = 3.53$ SD = 0.73)

3.3 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง .37-.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .36-.90 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ .95

3.4 แบบวัดเจตคติที่มีต่อรูปแบบการสอน ที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-.83 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ .95

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง โดยทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการ จัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งมีผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก ($\bar{x} = 3.79$ $SD = 0.36$) องค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 หลักการของรูปแบบ

1) รูปแบบการสอนนี้ เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม และนำมาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ขณะเดียวกัน ผู้เรียนต้องเป็นผู้อ่านที่มีความตื่นตัวในการอ่านอยู่เสมอ

2) รูปแบบการสอนนี้ เป็นการสอนที่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและความรู้ทางด้านคำศัพท์ โดยผ่านบทเรียนที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและความรู้ทางด้านคำศัพท์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาความเร็วในการอ่านพร้อมกัน

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่ม และมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น แสดง

กระบวนการคิดในการทำความเข้าใจบทอ่าน การใช้กลวิธีการอ่านและความรู้ทางด้านคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนขยายองค์ความรู้เดิมให้กว้างขึ้น เข้าใจความรู้ที่ได้ศึกษาอย่างแท้จริง ขณะเดียวกัน กิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว ยังเป็นวิธีที่ดีในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและการเสริมแรงอีกด้วย

1.2 จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

จุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบ คือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจในการอ่าน 5 ระดับ คือ จับใจความ ดีความ สรุปความ วิเคราะห์ และประเมินค่า ขณะเดียวกันรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นยังสามารถช่วยพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ พัฒนาความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน พัฒนาความเร็วในการอ่านของผู้เรียน และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนด้วย

1.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กระตุ้นให้ระลึกถึงความรู้เดิม

การกระตุ้นให้ระลึกถึงความรู้เดิม หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจัดระบบความรู้เดิมหรือระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านที่ผู้อ่านมีอยู่ ซึ่งความรู้เดิมที่มีอยู่นั้น จะเป็นความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน เกี่ยวกับคำศัพท์ เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน เป็นต้น หรือความรู้ที่เป็นประสบการณ์ก็ได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทำความเข้าใจบทอ่าน กิจกรรมที่จัดนั้น สามารถทำได้หลายแบบ เช่น ทำแบบทดสอบ อภิปรายในกลุ่ม และแข่งขันตอบคำถามเป็นทีมงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 นำเสนอความรู้ใหม่

การนำเสนอความรู้ใหม่ หมายถึง ผู้สอนนำเสนอความรู้ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน และเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน เป็นต้น การนำเสนอความรู้นั้นสามารถทำได้หลายแบบ เช่น นำเสนอ

เป็นใบความรู้แล้วให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองหรือร่วมกันศึกษาเป็นกลุ่ม นำเสนอแก้หัวข้อและแหล่งการเรียนรู้แล้วให้ผู้เรียนไปศึกษาทำความเข้าใจด้วยตนเองหรือร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจ นำเสนอความรู้ใหม่โดยวิธีบรรยายและสาธิต เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่า

การศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่ หมายถึง ผู้เรียนใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 2 มาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่านด้วยตนเอง ในการทำความเข้าใจบทอ่านนั้น ต้องใช้ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานและเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้ศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ในกระบวนการขั้นนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านคำศัพท์ ความรู้ทางด้านกลวิธีการอ่านและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีอยู่ในการทำความเข้าใจด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ กล่าวคือ ผู้อ่านจะได้แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับความหมายของบทอ่านกับกลุ่ม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของความเข้าใจ นอกจากนี้แล้ว การแลกเปลี่ยนกับกลุ่มนั้น ยังเป็นวิธีตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ทางด้านคำศัพท์และกลวิธีการอ่าน คือ หากผู้เรียนสามารถอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ แสดงว่าผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ และสามารถทำให้สมาชิกแต่ละคนเพิ่มความรู้ความเข้าใจได้มากกว่าเดิม ขณะเดียวกัน การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มยังสามารถช่วยสมาชิกในกลุ่มทุก ๆ คนได้พัฒนาไปพร้อม ๆ กันกิจกรรมหลักในขั้นนี้คือการอภิปรายในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับ

การประเมินเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มองเห็นความก้าวหน้าและปัญหาที่ยังมีอยู่ การประเมินนั้นทำได้ด้วยหลายวิธีเช่น การทำแบบทดสอบ การนำเสนอในชั้นเรียน เป็นต้น หลังจากได้ผลการประเมินแล้ว ควรให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองได้พัฒนาอะไรบ้าง ซึ่งการมองเห็นความก้าวหน้านั้นเป็นแรงเสริมที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้เรียนแต่ละคน ขณะเดียวกันการให้ข้อมูลป้อนกลับยังทำให้ผู้เรียนทราบถึงปัญหาที่ตนเองยังมีอยู่ ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในการเรียนต่อไป ขั้นนี้อาจเป็นการให้คะแนน จัดลำดับให้คำชมเชยให้รางวัล เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การสรุปและประยุกต์ใช้

การสรุปเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญในขั้นนี้ ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นการทบทวนและทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และนำความรู้ทั้งหมดไปประยุกต์ใช้ในการอ่านต่อไป กิจกรรมหลักคือร่วมกันอภิปราย ทำแบบบันทึก เลือกอ่านหนังสือนอกเวลาเรียนตามความสนใจและรายงานผลเป็นรายเดือน

1.4 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบครอบคลุมทั้งการวัดก่อนการเรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน กล่าวคือ ก่อนการเรียนมีการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้ได้รู้ระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และภายหลังการเรียนจัดให้มีการสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในครั้งแรก นำคะแนนจากผลการสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบ หากผู้เรียนมีคะแนนหลังการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนแสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับนักศึกษาที่เรียนตามการสอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่ม

ทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมี
มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนตามการสอน รายละเอียดดังตาราง
ตาราง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่ม
ทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	คะแนนเต็ม (คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	จำนวนนักเรียน (คน) (n)	t
กลุ่มควบคุม	25	14.1613	2.73370	31	5.388**
กลุ่มทดลอง	25	17.6129	2.72858	31	

** $p < .01$

3. ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.11$ SD=0.46)

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปประเด็นในการอภิปรายได้ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติ ยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ ACTIVE Reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการ จัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งมีผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก ($\bar{x} = 3.79$ SD = 0.36) อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่มีความชัดเจนและเหมาะสม และได้ผ่านกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยเริ่มต้นจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร สภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาไทย ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ศึกษาแนวคิดการสอนอ่าน

เพื่อความเข้าใจแบบต่าง ๆ และแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่จะนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นแล้วได้ศึกษาแนวคิดของการพัฒนารูปแบบการสอนจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น เซย์เลอร์ และคณะ (Saylor and others, 1981) จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2004) และทิสนา เขมมณี (2553) ขณะเดียวกัน ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการ และข้อควรระมัดระวังในการพัฒนารูปแบบการสอน จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษารายละเอียดของแนวคิดที่คัดเลือกไว้เพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน คือ แนวการสอนอ่านแบบ ACTIVE Reading แนวการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังจากได้ทฤษฎีพื้นฐานที่จะนำมาพัฒนารูปแบบการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน แล้วเขียนรายละเอียดขององค์ประกอบแต่ละส่วนให้ชัดเจนเพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่าง พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอนแล้วนำเสนอให้ประธานกรรมการและกรรมการได้ตรวจสอบคุณภาพ พร้อมก็นำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คนตรวจสอบคุณภาพ หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน

รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน แล้วเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก และให้ข้อเสนอแนะไว้ในบางประเด็น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมด้านการกำหนดเวลาในแต่ละขั้นตอนตามรูปแบบการสอน แล้วนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนอีกครั้ง จากนั้นจึงนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการวิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา และสอดคล้องกับกระบวนการวิจัยของคณาพร คมสัน (2540) จินดา ยัญทิพย์ (2547) สุวรรณ เล็กวิไล (2539) และสุเทียบ ละลองทอง (2545)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของ นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนตาม การสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะว่า

2.1 ความสามารถในการอ่านเป็นเรื่องทักษะ ซึ่งสามารถฝึกฝนได้ และเมื่อได้รับการฝึกฝนอย่าง ถูกวิธีแล้วก็ย่อมทำได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ให้ความเห็นว่าการสร้าง ความสามารถในการอ่าน เป็นการพัฒนาและปรับปรุง ทักษะการอ่าน ตลอดจนการพัฒนานิสัยที่ดีในการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านมีวิธีอ่านหรือมีเทคนิคการอ่านที่ดี สามารถ อ่านเข้าใจเรื่องได้ถูกต้องและรวดเร็ว การสร้างความ สามารถในการอ่านนั้นมีความจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องได้ รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harris (1966) ได้ให้ความเห็นว่าการอ่านเป็นทักษะ อย่างหนึ่ง ต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ซึ่ง มีผลต่อประสิทธิภาพของการอ่าน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มี กิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ ในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกัน และกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียน เหมาะกับการเรียนวิชาการอ่าน คือ การอ่านเป็นเรื่อง ทักษะ ต้องผ่านการฝึกฝน ขณะเดียวกัน การทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านนั้น เป็นกระบวนการที่ผู้อ่าน ต้องมีความตื่นตัวในการอ่านเสมอ และมีการใช้ความรู้ ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในการสร้างความหมายตามเนื้อหาที่ปรากฏ (Anderson, 1999) และช่วยขยายขอบเขตความรู้ของ ผู้เรียนให้กว้างขวางขึ้น และทำให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการ ที่สนุก มีชีวิตชีวามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ บรรยากาศของห้องเรียนภาษาไทยที่ดี คือ เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง มีกิจกรรมที่ทุกคนเข้าร่วมได้ มีความอบอุ่นไม่ เครียด ฯลฯ (สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์, 2548)

2.3 รูปแบบการสอนได้พัฒนาจากพื้นฐาน แนวการสอนแบบ ACTIVE Reading ซึ่งเป็นแนว การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยเฉพาะ และ8กลยุทธ์ตาม แนวการสอนแบบ ACTIVE Reading ต่างก็มีนักการ ศึกษาและนักวิจัยได้ศึกษาไว้แล้วว่า สามารถช่วยผู้อ่าน เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น ขณะเดียวกัน รูปแบบการสอนได้ พัฒนาจากหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นการให้ผู้เรียน ที่ลดความสามารถมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้ความ เข้าใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยขยายขอบเขต ความรู้ของผู้เรียนให้กว้างขวางขึ้น และมีความสุข ไม่ เครียด ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี (ทิสนา เขมมณี, 2553) นอกจากนี้แล้ว การเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับความ นิยมอย่างแพร่หลายมาก และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลดีต่อผู้เรียนสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวรรณ เล็กวิไล (2539) และอารีรักษ์ มีแจ้ง (2547) ซึ่งต่างก็ พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนได้

2.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจน เหมาะสม และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง เป็นประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

3. ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.11$ $SD = 0.46$) อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีการสอนแบบการแปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งเป็นวิธีสอนภาษาต่างประเทศโดยแปลภาษาเป้าหมายเป็นภาษาแม่และอธิบายเนื้อความและคำศัพท์ การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ผู้เรียนเป็นเฉพาะฝ่ายรับอย่างเดียว ไม่ค่อยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมมากนัก ไม่ค่อยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักศึกษาขาดความตื่นตัวในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น เมื่อได้เรียนการอ่านโดยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจึงทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อรูปแบบในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนเห็นว่าหากมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมจะทำให้การจัดการเรียนการสอนนั้นมีความสนุก และเป็นประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบค (Beck, 1995) คือ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเพราะเป็นวิธีการสอนที่แปลกใหม่ น่าตื่นเต้น และยังมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนมีการแบ่งปันความรู้ความคิดส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์

(2548) คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ นั้น ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บรรยากาศของห้องเรียนภาษาไทยที่ดีต้องมีความอบอุ่น สนุกสนาน ไม่เครียด มีกิจกรรมที่ทุกคนเข้าร่วมได้

ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

1. รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 หรือสูงกว่าขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบเหมาะสมสำหรับนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาไทยในระดับหนึ่ง

2. ผู้สอนที่จะนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ ควรศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอนให้เข้าใจ ก่อนนำไปใช้ แต่ทั้งนี้ สามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหา กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม โดยพิจารณาจากพื้นฐานของผู้เรียน ข้อกำหนดตามหลักสูตร

3. ก่อนการดำเนินการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ ผู้สอนควรสำรวจและตรวจสอบพื้นฐานทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทย ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และความรู้ด้านกลวิธีการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนเลือกบทอ่านและเตรียมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการเขียนตามรูปแบบการสอน

2. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านหนังสือพิมพ์ไทยสำหรับนักศึกษาจีน

เอกสารอ้างอิง

- กษิต ภิรมย์. (2553). รมต. *ไทยระบุความสัมพันธ์ไทย-จีนเป็นความสัมพันธ์ที่สมบูรณแบบ*. วันที่ค้นข้อมูล 25 ธันวาคม 2010, เข้าถึงได้จาก <http://thai.cri.cn>.
- คณาพร คมสัน. (2540). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินดา ชัยทิพย์. (2547). *การพัฒนากระบวนการบูรณาการทักษะการคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้และเมตาคอกนิชัน*. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ทิตนา เขมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2539). *การพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงศ์ วิยศักดิ์พันธุ์. (2548). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. *วรรณวิทัศน์*, 5, 215-261.
- สือ กว่างเซิง. (2553). *สุนทรพจน์นายกสมาคมมิตรภาพจีน-ไทยเพื่อฉลอง 35 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตจีน-ไทย*. วันที่ค้นข้อมูล 25 ธันวาคม 2010, เข้าถึงได้จาก <http://thai.cri.cn>
- สุเทียบ ละลองทอง. (2545). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์*. คุษณินพนธ์ศึกษาศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). *การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงาน เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ภาษาอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา*. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, N. J. (1999). *Exploring Second Language Reading Issues and Strategies*. Mason, Ohio : Cengage Learning.
- Beck, S.E. (1995). Cooperative Learning and Feminist Pedagogy : A Model for Classroom Instruction in Nursing Education. *Journal of Nursing Education*. 34(5), 222-227.
- Harris, D. P. (1966). *Reading improvement exercises for students of English as a second language*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Joyce, B. R., Weil, E. A. (2004). *Models of teaching* (7th ed.). Boston : Allyn and Bacon.
- Saylor, J. G., William M. A. & Arthur J. L. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning* (4rd). New York: Holt, Rinehart and Winston.